

[Una vegada qualcú em va demanar...]

Aiden Shaw

Una vegada qualcú em va demanar: “Com m'estimes de molt?”.

Jo vaig dir: “Així”,

i vaig obrir els braços tant com vaig poder.

“Tan poc?”, em va dir.

Així que vaig obrir encara més els braços, tibant el pit
per abraçar l'espai més gran que podia.

Però encara no ho va trobar prou.

Així que vaig obrir encara més els braços,

tant que els nusos dels dits es tocaren per darrere.

En aquell moment la pell se'm començà a esqueixar,

les costelles començaren a trencar-se'm,

el pit se'm va badar,

el cor em va sortir disparat

i va caure en terra.

Tots dos el miràrem que s'anava refredant cada vegada més

i que cada vegada més s'anava quedant quiet,

fins que, finalment, va ser fred i mort.

Aleshores, una multitud d'estranyes va comparèixer

i d'un en un s'anaren acostant.

Però, com que no reconeixien el meu cor,

el trepitjaren.

D'aquesta manera vaig aprendre

a no mostrar pus mai a ningú com l'estim de molt.

Aiden SHAW: «Una vegada qualcú em va demanar...» [«Somebody once asked me...»]. Traducció de Gabriel de la S. T. Sampol. A: S'Esclop (Palma) núm. 32 (març-abril 2007), p. 24-25.

Traduït per Gabriel Sampol